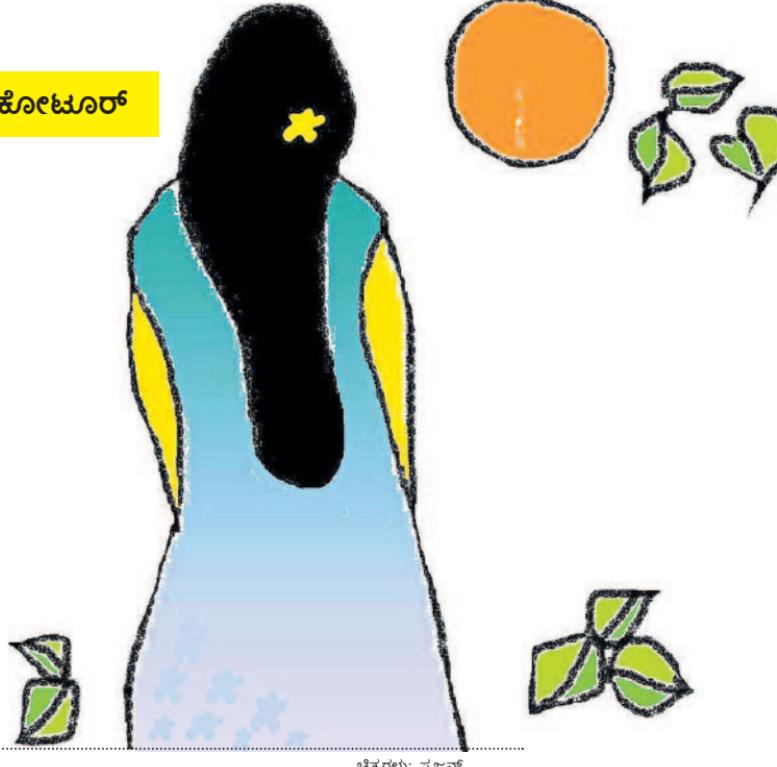

ಚೈತ್ರ ಕೋಟೂರ್

ಚಿತ್ರಗಳು: ಸೃಜನ್

‘ಪ್ರಯ ಕಲ್ಲುಗಳೇ, ನನ್ನಕ್ಕರಾಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನೀವು ಆಗಲೇ ನನ್ನವರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವೆ. ಆಲ್ಲೇ ಲೇನ್‌ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮತರಾಳದಲ್ಲಿ, ರೆಪ್ಪೆ ಮುಳ್ಳಿಯೇ, ಅರೆ ರೆಪ್ಪೆ ತೆರೆದೋ, ಮಲಗಿರುವ ಅಥವಾ ಮಲಗಿದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ ಕಂಗಳ ನನಗಾಗಿ ತೆರೆಯಿರಿ. ವಯಸ್ಸು, ಭಾಷ್ಯ, ಜಾತಿ, ಅಂತಸ್ಸು, ವೃತ್ತಿ, ವಿಧಾನಿತ, ಅವಿವಾಹಿತ, ಸುಂದರ, ಕುರುಪ ಯಾವುದರ ಪರಿವೇಯೂ ಎನಿಸಲ್ಪ. ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ ನೀವು ನನ್ನವರೇ (ನಿಮಗೂ ಅನಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ).

ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವಂದವಾಗಿ ಬಾನಲಿ ಬೇಳಗುವ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ಪ್ರೇಮ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಸೋತಿದ್ದೇನೆ. ಸೋತಿಪ್ಪ ಹುಡುಕಾಟ ಪುಟಿಯುತ್ತಿರುವುದ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಸೇಕಿತವನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ನನಗಾಗಿಯು ಇರುವಿರೆನಿಂ, ನಿಮಗಾಗಿಯು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆನೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನು, ನನಗಾಗಿ ನೀವು ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಂಬಂತೆ ನನ್ನೀ ಮನದಾಳಗಳ ನೀರೀಗ ಓದುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಕಗ್ಗತ್ತಲ ಕಾಡಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನರಸಿ ಒಷಣಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೆಯೇ? ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ನಿಮಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನೊಳ್ಳು